

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 45

гр. Перник, 17.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в закрито заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ

като разгледа докладваното от ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ Гражданско дело № 20231700100729 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от С. С. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „Янко Сакъзов“ 56, вх. „Б“, ет. 3, чрез пълномощника ѝ адв. В. П. - САК, срещу Държавата, представлявана от министъра на финансите – Асен В., с адрес: гр. София, ул. „Г.С. Раковски“ 102 и Община Трън, БУЛСТАТ 000386790, с адрес: гр. Трън, пл. „Владо Тричков“ № 1, представлявана от Ц. Ц. - Кмет на Община Трън (**солидарно, евентуално държавата или общината**) с която е предявен осъдителен иск за сумата от 50 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, като частичен иск от сумата от 150 000 лева.

В исковата молба се сочи, че ищцата С. Г. е майка на М.а Б. Г. – починала на 16.07.2022 г. Твърди се, че на 15.07.2022 г., М.а Г. и дъщеря ѝ – В.А.П. отишли на гости на родителите на Г. в с. Г., общ. Трън. На следващия ден двете решили да се разходят до „Ждрелото на река Ерма при с. Л.“ край гр. Трън по Трънската еко пътека. Около 11.50 ч. В.П. паркирала автомобила на паркинга, след което двете с майка ѝ тяхното куче тръгнали да се разхождат по направената за туристи Трънска еко пътека, водеща към Ждрелото на р. Ерма. Двете се движели по пътеката като първа вървяла В.П., а зад нея вървяла М.а Г.. Малко преди да стигнат до мостчето други туристи спрели Г. да я питат за посока. Същата повикала дъщеря си, която се върнала назад и ги упътила, като туристите минали пред тях по мостчето. Секунди след това П. и майка ѝ чули силен тътен, след който последвало срутуване на огромна скална маса. Двете закрили главите си с ръце. Поглеждайки към майка си, П. видяла, че същата лежи на земята, тъй като била ударена от падналите камъни. В.П. започнала да крещи, при което виковете ѝ били чути от туристите, които преди малко упътила. Те се върнали на място и казали, че ще се обалят на 112. П. искала да премести майка си, тъй като се страхувала да не последва ново срутуване, но се отказала, тъй като ръката на Г. била

счупена на няколко места и стърчала кост. В.П. чула как майка ѝ си поема дъх за последно. На мястото на инцидента дошла полиция, служители на пожарната, екип на Центъра за спешна помощ, както и близки на починалата.

В исковата молба са изложени твърдения, че никъде в района на „Ждрелото на река Ерма при с. Л.“, както и по трасето на Трънската еко пътека няма поставени предупредителни знаци, които да предупреждават за опасност от срутуване на скална маса. Сочи се, че такива били поставени няколко дни след инцидента. По случая било образувано досъдебно производство № 38/2022 г. по описа на РУ – Трън, пр.пр. № 1645/2022 г. по описа на Окръжна прокуратура гр. Перник.

Ищцата твърди, че в резултат на инцидента е претърпяла изключително тежки неимуществени вреди от загубата на дъщеря си М.а Г.. Внезапната смърт на детето ѝ била приета изключително болезнено и тежко и довела до нестихващи болки и страдания. Сочи се, че двете били изключително близки и имали много силна връзка помежду си. За ищцата, нейната дъщеря била освен любящо дете и верен приятел, на който можела винаги да разчита. М.а Г. била най – голямата опора в живота на ищцата. В продължение с исковата молба се сочи, че и до ден днешен ищцата не е преодоляла загубата на дъщеря си, не намира утеха и всеки път, когато стане дума за дъщеря ѝ плаче. Шокът от внезапната загуба я е сринал психически и нищо не било в състояние да я утеши. Твърди, че непрестанно сънува кошмари и се буди нощем. Преустановила е социалните контакти. В исковата молба се сочи, че от здрава, активна и енергична за възрастта си личност, ищцата е станала потиснат, безжизнен и апатичен човек. Сочи, че вместо да се радва на спокойни старини, същата е потънала в скръб. На следващо място се твърди, че психологическите последици от шока, предизвикан от смъртта на дъщеря ѝ са довели ищцата до изключително силни душевни болки и страдания, които щели да я съпътстват до края на живота ѝ.

С исковата молба са изложени съображения, че съобразно нормата на чл. 50 от ЗЗД за вредите, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират. Твърди се, че инцидентът, при който е загинала М.а Г., е станал на територията на природна забележителност „Ждрелото на река Ерма при с. Л.“, край гр. Трън. Със заповед № 1803 от 08.08.1961г. (обн. ДВ бр. 63/1961г.) на Главно управление на горите е обявено за Природна забележителност Ждрелото на река Ерма при село Л., отдели 96, подотдел „2“, 91, подотдел „1“ и 94, подотдел „г“ в района на гр. Трън. Природната забележителност е вписана в публичния регистър на защитените територии и защитените зони в България на ИАОС. Имотите, върху които е разположена природната забележителност представляват горска територия, а собствеността е държавна публична. Съгласно чл. 9, ал. 2 от Закона за защитените територии (ЗЗТ), обявяването на тази категория защитена територия („природна забележителност“) не води до промяна на собствеността на земите, горите и водните площи в тях, като съгласно чл. 10, ал. 1 от същия закон собствеността на държавата, която не е изключителна

държавна собственост, и на общините върху горите, земите и водните площи, включени в защитените територии, е публична. Сочи се, че съгласно презумпцията, установена с чл. 92 от Закона за собствеността - собственикът на земята е собственик и на постройките и насажденията върху нея, освен ако е установено друго. Въз основа на изложеното счита, че собственикът и лицето, под чийто надзор се намира вещта, отговарят солидарно за вредите, произлезли от нея, респективно Държавата и Община Трън следва да носят солидарна отговорност. Твърди, че в случая не може да се приеме, че срутището е резултат от непреодолима сила. Допълва, че обстоятелството, че срутището е трудно предвидимо събитие, не води до такъв извод. Намира, че съвременните научни постижения позволяват установяването на потенциалното развитие на срутищни процеси в рамките на определена вероятност, макар да не е възможно конкретно прогнозиране на мястото, обхвата и времето на проява. Счита, че е съществувала и възможност за обезопасяване на еко пътеката. Свличането на скалната маса е резултат от природен процес, станало е мигновено и не е могло да се прогнозира по време и място, следователно самото събитие, от което е произтекло непозволеното увреждане, действително е непредвидимо и непредотвратимо, но не може да се достигне обаче до същия извод относно последиците от събитието. Намира, че след като се установи риск от срутване, съществуват методи за преодоляване и предотвратяване настъпването на такива процеси. Сочи, че в конкретния случай туристическата еко пътека минава непосредствено под ската и би могло да се направи защитна козирка, като би могло да се предвиди, че при срутване на скална маса туристите, движещи се по еко пътеката, могат да пострадат. Твърди, че произшествията биха могли да бъдат предотвратени със съществуващите към момента технически средства /изграждане на козирка над пътеката/ или чрез преместване на пътеката далеч от ската, на безопасно разстояние. Излага подробни аргументи, като се твърди, че в случая не се касае за непреодолима сила, тъй като повишената опасност от срутване на скална маса може да се установи. Възможно е да се предположи, че едно потенциално срутване би могло да причини вреди на трети лица.

В заключение с исковата молба по подробно изложените в нея съображения се твърди, че са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на Държавата и на Община Трън за вредите, причинени вследствие на срутище, възникнало на 16.07.2022 г. в района на природна забележителност „Ждрелото на река Ерма при с. Л.“, край гр. Трън. Сочи се, че е налице причинна връзка между свойствата, качествата на вещта и вредите, като допълва, че вредите са произлезли от вещта по смисъла на чл. 50 от Закона за задълженията и договорите.

Намира, че съгласно чл. 52 от Закона за задълженията и договорите обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, като при определяне на размера на обезщетението за

неимуществени вреди релевантни са конкретно установените изживявания на ищцата, създадените в семейството отношения, възрастта на пострадалия и редица други обстоятелства. Счита, че при определяне размера на обезщетението следва да се отчитат и конкретните икономически условия. Намира, че претърпените болки и страдания са неоченими в пари, но обезщетението за тях е предвидено, за да компенсира до известна степен неимуществените вреди, претърпени от ищцата в резултат на настъпилия инцидент.

С исковата молба са представени писмени доказателства, с молба да бъдат приети като такива по делото. Направено е искане за допускане изслушването на съдебномедицинска експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба въпроси. Иска се и допускането на трима свидетели при режим на призоваване за доказване на претърпените от ищцата неимуществени вреди - болките и страданията, настъпили в резултат на процесния инцидент, един свидетел при режим на довеждане за доказване на механизма на случване на инцидента, както и за доказване на обстоятелството, че към датата на инцидента е нямало преграда и указателни табели, които да предупреждават за опасност от срутуване на скална маса. Направено е искане да се изискат преписи от материалите по ДП №38/2022 г. по описа на РУ МВР - Трън, пр. пр. № 1645/2022 г. на ОП – Перник, на основание чл. 190 1 ПК; да се задължат ответниците да представят доказателства относно собствеността на територията, на която се намира природна забележителност „Ждрелото на р. Ерма“ и Трънската екопътека, както и да се задължи ответника Община Трън да представи заповедта, въз основа на която след процесния инцидент е забранен достъпът до природната забележителност „Ждрелото на р. Ерма“ и до Трънската екопътека и са поставени ограничителни ленти, малка табела с надпис „Внимание опасност от падащи камъни“ и дървена преграда с надпис върху нея „Забранено преминаването“.

Въз основа на изложеното се моли съда да осъди Държавата, представлявана от министъра на финансите - Асен В. и Община Трън, представлявана от кмета на общината - Ц. Ц., да заплатят солидарно на С. С. Г. на основание чл. 50 във връзка с чл. 51, ал. 1 и чл. 52 от ЗЗД, сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева като част от сумата от 150 000 /сто и петдесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за описаните в обстоятелствената част на исковата молба неимуществени вреди - болки и страдания, претърпени вследствие кончината на дъщеря й М.а Б. Г. в резултат на срутище, станало на 16.07.2022 г. в природна забележителност „Ждрелото на река Ерма при с. Л.“, край гр. Трън, на Трънска еко пътека, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на злополуката - 16.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане. Алтернативно се прави искане, ако съдът прецени, че не са налице основания за ангажиране на солидарната

отговорност на ответниците, да бъде осъдена Държавата, представлявана от министъра на финансите - Асен В., на основание чл. 50 във връзка с чл. 51, ал. 1 и чл. 52 от ЗЗД, сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева като част от сумата от 150 000 /сто и петдесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за описаните в обстоятелствената част на исковата молба неимуществени вреди - болки и страдания, претърпени вследствие кончината на дъщеря й М.а Б. Г., **ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на злополуката -16.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.** Евентуално, в случай че съдът не уважи на някакво основание или в някаква част (за която следва да отговаря Община Трън) иска срещу Държавата, се моли съда да осъди Община Трън, представлявана от кмета на общината - Ц. Ц., да заплати на С. С. Г., на основание чл. 50 във връзка с чл. 51, ал. 1 и чл. 52 от ЗЗД, сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева като част от сумата от 150 000 /сто и петдесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за описаните в обстоятелствената част на исковата молба неимуществени вреди - болки и страдания, претърпени вследствие кончината на дъщеря й М.а Б. Г., **ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на злополуката - 16.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.**

В срока по чл. 131 ГПК, ответната страна, представлявана от Кмета на Община Перник, е подала писмен отговор, в който оспорва предявената искова претенция като неоснователна и недоказана. Наведени са твърдения, че предявената искова молба е недопустима спрямо ответника Община Трън, т.к. същият не бил процесуално легитимиран да отговаря по нея. Сочи, че трагичният инцидент е настъпил на територията на природна забележителност „Ждрелото на река Ерма“, която територия е защитена природна зона и същата не е собственост на Община Трън. Допълва, че нито мястото на инцидента, нито предполагаемото място от където е паднал камъка са територии, който са собственост на община Трън. Направени са твърдения, че Община Трън няма задължение да осъществява надзор и да управлява вещта, както и, че подобна отговорност не ѝ е възлагана от собственика - Държавата или по силата на нормативен акт. Сочи се, че от Кадастралната карта и кадастралните регистри се установява, че природната забележителност, намираща се на поземлени имоти с идентификатори: 44269.139.7, 44269.127.8 и 44269.124.2 е публична държавна собственост и представлява горска територия, като допълва, че съгласно чл. 92 от Закона за собствеността - собственикът на земята е собственик и на постройките и насажденията върху нея, от което следвало, че скалните образувания, от които са паднали камъни, находящи се в поземления имот, са собственост на Държавата. На следващо място с отговора се сочи, че управлението и контрола в защитените територии е възложено на Министерството на околната среда и водите и неговите регионални органи по силата на чл. 46 от ЗЗТ. Допълва, че съгласно чл. 48 от ЗЗТ, регионалните органи на МОСВ за защитените територии са регионалните инспекции по околната среда и водите, които съгласно чл. 50 от ЗЗТ осъществяват и организират

управлението на защитените територии.

Въз основа на изложените съображения се твърди, че Община Трън не е пасивно процесуално легитимирана страна да отговаря по предявения иск за обезщетение за вреди настъпили от вещ, която не е собственост на Общината и която не се стопанисва от Общината, въз основа на което се моли съда да остави предявените иски спрямо Община Трън без разглеждане, като процесуално недопустими и прекратяване на производството по делото по отношение на Община Трън

Алтернативно, в случай, че искът се приеме за допустим спрямо Община Трън, същият се оспорва като неоснователен. Твърди се, че на Общината не е възлаган ангажимент нито от Държавата, която е собственик на имота, нито по силата на нормативен акт да стопанисва и управлява имота или части от него. Сочи, че Община Трън не е придобила задължението да осъществява надзор, да управлява или да стопанисва природната забележителност, която е публична държавна собственост, като допълва, че общината нито организира по някакъв начин разхождането по местността, т.е. нито може да разреши, ни може да забрани преминаването в района, с оглед на което същата не носи отговорност за настъпили вреди от имота и скалните образувания находящи се във него. Оспорено е твърдението направено в исковата молба, че природната забележителност и еко пътеката се стопанисват от Община Трън. Оспорено е и твърдението, че Общината осъществява надзор над обекта като напълно неправилно и непочиващо на реалното положение и наличните нормативни и административни актове. Относно направените твърдения в исковата молба, че е било възможно вредите да бъдат предотвратени чрез изграждане на предпазна козирка или на прилагане на други технически методи, анализ на скалите, преместване на пътеката далеч от ската, се твърди, че това не е във възможностите и отговорностите на Община Трън. Оспорва се твърдението, че срутищните процеси не са в резултат на непреодолима сила, като се излагат съображения в обратна насока. Сочи, че природните процеси и резултатите, настъпили вследствие на тях са именно непреодолима сила и човешката сила е в невъзможност да влияе на тези явления. Допълва, че Община Трън няма задължение да управлява и стопанисва природната забележителност, поради което и за нея не е известно дали на природната забележителност някога е правено обследване и оценка за опасност от срутване, специализиран анализ от геолог или друго компетентно в тази област лице. Оспорва се твърдението, че на територията на природната забележителност към датата на инцидента са липсвали предупредителни табели, че обекта е опасен за преминаване, като се твърди, че обектът е оборудван с предупредителни табели, че е опасен за преминаване още през 2012 г, когато са се появили сигнали, че има опасни участъци. Допълва се, че тези табели са подменяни периодично през годините. С отговора се прави възражение за съпричиняване по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, като отново се твърди, че към датата на инцидента на територията на природната забележителност е имало поставени предупредителни табели, че

обекта е опасен за преминаване. Сочи за общоизвестен факт на местното население, че територията на природната забележителност е опасна, има опасни участъци и не е препоръчително преминаването. В продължение с отговора се сочи, че от публичния достъп до Кадастралната карта и кадастралните регистри се установява, че поземлените имоти на природната забележителност са горски територии, като отбелязва, че в чл. 144 ал. 1 от ЗГ изрично е предвидено, че достъпът до горските територии е свободен, на собствен риск, при спазване указанията на горската администрация и собственика на горската територия. Счита, че от разпоредбата следва, че всеки посетител носи собствен риск за живота и здравето си, за настъпили вреди на горската територия. В заключение предявеният иск е оспорен и по размер, като намира същия за необосновано висок. Оспорени са доказателствените искания, направени с исковата молба, а именно: искането за разпит на трима свидетели при режим на призоваване, искането за присъединяване на ДП № 38/2022 г. по описа на РУ-МВР Трън, искане за допускане до разпит на един свидетел при режим на призоваване, както и искането за изслушване на съдебно-медицинска експертиза. По останалите доказателствени искания е изразено становище, че Община Трън е в обективна невъзможност да предостави доказателства за собственост на имота, предвид че същата не е собственик на имота и съответно не може да представи документ за собственост, както и, че Община Трън не е издавала заповед, въз основа на която след процесния инцидент е забранен достъпът до природната забележителност „Ждрелото на р. Ерма“ и до Трънската еко пътека и няма основание на което да издаде такава заповед. Соци се, че Община Трън не е собственик, нито ѝ е възложено управлението на обекта, за да има компетентност да издаде подобен акт. С отговора е направено искане за допускане на изслушването на двама свидетели при режим на довеждане, с чиито свидетелски показания, да се установят факти и обстоятелства относно наличието на предупредителни табели към датата на настъпване на инцидента, обявяването в публичното пространство за опасност при преминаване през природната забележителност. Прави се искане на основание чл. 192 ГПК да се изиска писмена информация от РИОСВ – Перник информация и налични документи от извършени огледи или проверки на природна забележителност „Ждрелото на река Ерма“.

В срок е постъпил отговор от А.В. В. - министър на финансите, представител на държавата по чл. 31, ал. 1 от ГПК, чрез главен юрисконсулт Иван Григоров, с който се твърди, че предявените срещу държавата искове са недопустими, а в случай че съдът ги допусне до разглеждане по същество, същите се оспорват като неоснователни, необосновани и недоказани по основание и размер.

На първо място с отговора е направено възражение за местна подсъдност, като се сочи, че предявеният иск не е подсъден на Окръжен съд - гр. Перник и моли делото да бъде препратено на Софийски градски съд, като се излагат съображения в тази насока. На следващо място се навеждат

твърдения, че искът, предявен срещу държавата е недопустим поради липса на пасивна процесуална легитимация на държавата, представляване от министъра на финансите. Излагат се подробни съображения, въз основа на които се сочи, че министърът на околната среда и водите е компетентният орган, който следва да представлява държавата в производството за обезщетяване на твърдените от ищеца вреди по силата на чл. 31, ал. 1, предложение второ от ГПК. Намира, че специалната компетентност на министъра на околната среда и водите върху природните забележителности - държавна собственост, е намерила отражение и в представените към исковата молба документи. В продължение се излага, че в настоящия случай отговорността за поправяне на вредите следва да се търси по реда на чл. 45 и чл. 49 от ЗЗД, а не по реда на чл. 50 от ЗЗД, като добавя, че отговорността по чл. 50 от ЗЗД е налице самото тогава, когато вредите са произлезли от свойствата, качествата или недостатъците на самата вещ, а не от поведението на собственика или надзираващия. В продължение се сочи, че за да се ангажира гаранционно-обезпечителната отговорност по чл. 49 от ЗЗД, следва да се установи противоправно поведение на длъжностното лице, което да е предприето въпреки установена в закона забрана за неговото извършване или съответно противоправно бездействие при законово задължение за предприемане на съответното действие. На следващо място се сочи, че за ангажиране на отговорността на възложителя за причинени вреди, необходима предпоставка е възлагането на съответната работа другиму, като допълва, че Държавата, представлявана от министъра на финансите, не е възложител на работа на министъра на околната среда и водите, нито на Община Трън, нито има правомощия пряко да им възлага изпълнението на функции, дейности и правомощия. С отговора са направени твърдения, че предявените искове са изцяло недоказани. Като недоказани се сочи настъпването на неимуществените вреди, както и механизмът на настъпване на вредите, в т.ч. причината на настъпването на смъртта, както и обстоятелството дали починалото лице се е отклонило от маркираната еко пътека. За недоказано се сочи наличието на причинно - следствената връзка между смъртта на М.а Г. и твърдените вреди, в това число и родството на лицата. В допълнение се твърди, че разходките сред дивата природа, в т.ч. в близост до скални образувания са неминуемо свързани с опасност, която лицата следва да осъзнават и да приемат възможното настъпване на вреди от природни действия, като е необходимо лицата да предприемат действия за осуетяването на последствията от настъпила опасност. С отговора е направено искане да не се приобщават приложените към исковата молба извадки от публикации, доколкото намира същите за изцяло неотнормирани към спора, нито може да се удостовери истинността на съдържащите се в тях обстоятелства. Намира за неотнормирани и приложеният снимков, доколкото счита, че от него не се установява точното място на инцидента, нито състоянието му. Счита, че съдът не следва да допуска исканите трима свидетели от ищцата, тъй като в исковата молба не е посочено какви точно

обстоятелства ще установява всеки един от тях. Не възразява да се изискат материалите по посоченото в исковата молба досъдебно производство. Моли да не бъде уважено искането за допускане на съдебно-медицинска експертиза.

Съдът констатира, че предявените искове са допустими, поради което и на основание чл. 146 вр. чл. 140, ал. 3, изр. 2 ГПК съставя следния проект за доклад по делото:

При така заявените от ищеца обстоятелства съдът намира, че е сезиран с искове с правно основание чл. 50 от ЗЗД. За успешното им провеждане е необходимо по делото да бъде установено наличието на следните законови предпоставки: причинна връзка от виновно противоправно деяние на лице, чиято собственост са вещите, причинили вреди и виновно противоправно деяние на лице под чийто надзор се намират процесните вещи и твърдените претърпени неимуществени вреди, както и техния размер. При доказване на горното в тежест на ответниците е да проведат насрещно доказване, като следва да установят онези свои правоизключващи и правопогасяващи възражения, вкл. за съпричиняване.

С оглед процесуална икономия, съдът намира, че следва да се произнесе и по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата.

Съдът намира, че следва да бъдат приети като писмени доказателства представените с исковата молба и отговора към нея писмени доказателства, като допустими и относими към предмета на спора.

Съдът намира за частично основателно доказателственото искане на ищеца за допускане до разпит на трима свидетели при режим на довеждане, доколкото се цели установяване на релевантни за спора факти по отношение на причинените от деликта неимуществени вреди, като следва да ги редуцира на двама.

Съдът намира за основателно доказателственото искане на ищеца за допускане до разпит на един свидетел при режим на призоваване за доказване на механизма на случване на инцидента, както и за доказване на обстоятелството, че към датата на инцидента е нямало преграда и указателни табели, които да предупреждават за опасност от срутуване на скална маса.

Съдът намира за основателно доказателственото искане на ответника – Община Трън за допускане до разпит, но само на двама свидетели при режим на довеждане, с чиито свидетелски показания, ще се установят факти и обстоятелства относно наличието на предупредителни табели към датата на настъпване на инцидента, обявяването в публичното пространство за опасност при преминаване през природната забележителност.

За основателно съдът намира доказателственото искане на ищцата за

допускане изслушването на съдебномедицинска експертиза, тъй като поставените в исковата молба въпроси са относими към предмета на делото.

Съдът намира, че следва да бъде уважено доказателственото искане на ответника – Община Трън, като на основание чл. 192 ГПК изиска писмена информация от РИОСВ - Перник, гр. Перник 2304, ул. "Бл. Гебрев" № 15. ет. 1, 076/67-02-03-Деловодство. информация и налични документи от извършени огледи или проверки на природна забележителност „Ждрелото на река Ерма“.

Следва да бъде оставено без уважение доказателственото искане на основание чл. 190 от ГПК, съдът да задължи ответниците да представят доказателства относно собствеността на територията, на която се намира природна забележителност „Ждрелото на р. Ерма“ и Трънската еко пътека, водеща към нея, както и относно това, кой е изградил екопътеката и на кого е възложено стопанисването и управлението на природната забележителност „Ждрелото на река Ерма при с. Л.“, както и това, на основание чл. 190 ГПК, съдът да задължи ответника Община Трън да представи заповедта, въз основа на която след процесния инцидент е забранен достъпът до природната забележителност „Ждрелото на р. Ерма“ и до Трънската еко пътека и са поставени ограничителни ленти, малка табела с надпис „Внимание опасност от падащи камъни“ и дървена преграда с надпис върху нея „Забранено преминаването“, тъй като същите са представени и по тях е взето становище с отговорите.

Съдът намира, че следва да се изискат преписи от материалите по ДП №38/2022 г. по описа на РУ МВР — Трън, пр. пр. № 1645/2022 г. на ОП – Перник – скици, фотоалбуми и протоколи за оглед.

С оглед на горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **22.02.2024** година от **13,30 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба и отговора към нея документи.

ДА СЕ ИЗИСКА по служебен ред от РУ МВР — Трън материалите по ДП № 38/2022 г. по описа на РУ МВР — Трън, пр. пр. № 1645/2022 г. на ОП – Перник - скици, фотоалбуми и протоколи за оглед.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца за ангажиране на двама свидетели - при режим на довеждане, за установяване на твърденията направени в исковата молба, като **УКАЗВА** на ищеца в 3-дневен срок от връчване на определението да представи писмена молба, в която да посочи трите имена на свидетелите.

ДОПУСКА на ищеца събирането на гласни доказателства, чрез разпита на един

свидетел при режим на довеждане за установяване на механизма на настъпване на случване на инцидента, както и за доказване на обстоятелството, че към датата на инцидента е нямало преграда и указателни табели, които да предупреждават за опасност от срутуване на скална маса. **УКАЗВА** на ищеца в 3-дневен срок от връчване на определението да представи писмена молба, в която да посочи трите имена на свидетеля.

ДОПУСКА на ответника събирането на гласни доказателства, чрез разпита на двама свидетели при режим на довеждане, с чиито свидетелски показания, ще се установят факти и обстоятелства относно наличието на предупредителни табели към датата на настъпване на инцидента, обявяването в публичното пространство за опасност при преминаване през природната забележителност, като **УКАЗВА** на ответника в 3-дневен срок от връчване на определението да представи писмена молба, в която да посочи трите имена на свидетелите.

ДОПУСКА изслушването на съдебно - медицинска експертиза със задачи, формулирани в исковата молба, при депозит в размер на **400 лева**, платими от бюджета на съда. За изготвяне на заключението назначава вещо лице доктор В. Т..

ДА СЕ ИЗИСКА на основание чл. 192 ГПК писмена информация от РИОСВ - Перник, гр. Перник 2304, ул. "Бл. Гебрев" № 15. ет. 1, 076/67-02-03-Деловодство, информация и налични документи от извършени огледи или проверки на природна забележителност „Ждрелото на река Ерма“.

Извършва доклад по реда на чл. 146 ГПК, така както е отразено в мотивите на определението.

На основание чл. 146 вр. чл. 140, ал. 3 ГПК на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекто-доклада по делото.

Съдът **УКАЗВА** на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

Съдът **ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ ПОСТИГАНЕ НА СПОГОДБА**, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по- малко разноси по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Съдът **НАПЪТВА** страните, че ако желаят могат да разрешат спора по доброволен начин, **чрез процедура по медиация**, която дава възможност:

- да се спести време;
- да се намалят разходите по разрешаването на спора;
- до бъде договорено от страните решение на спора, което максимално да

удовлетворява интересите и на двете страни;

- да подобрите отношенията между страните, ако са важни за тях или се налага да продължат.
- запазите имиджа и тайните си;
- обичайно се изпълнява доброволно;
- запазят имиджа и тайните си;
- за да започнете медиация, няма значение на каква фаза е делото.
- медиация можете да проведете както на първа, така и на втора инстанция.

За да поискате започването на медиация е достатъчно да се свържете с координатор на Центъра за спогодби и медиация към Окръжен съд - Перник и Районен съд – Перник.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____